

چهارشنبه بیست و هفتم آذر ۱۳۸۷ - هفدهم دسامبر ۲۰۰۸

BBC PERSIAN.com

کارمند سابق ایرانی نیروگاه اتمی آمریکا به زندان می رود

دادگاهی در آمریکا یک مهندس ایرانی- آمریکایی را به دلیل انتقال نرم افزار رایانه ای یک نیروگاه آمریکایی به ایران، به تحمل دو حبس ۱۵ ماهه که به طور همزمان تحمل خواهد کرد، محکوم کرده است.

این محکومیت کمتر از مجازاتی است که دادستان ها انتظار داشتند برای محمدرضا علوی در نظر گرفته شود، اما اعلام شد که به علت همکاری او با دادگاه و عذر خواهی اش، میزان محکومیت او کاهش یافته است.

آقای علوی ۵۱ ساله است و به مدت ۱۷ سال برای نیروگاه اتمی "پالو ورده" در ایالت آریزونا کار می کرد.

او روز گذشته ضمن عذر خواهی در دادگاه، گفت که مسئولیت کار خود را می پذیرد و به آمریکا علاقمند است.

آقای علوی گفت نمی خواهد عملی انجام دهد که لطمه ای به آمریکا وارد کند.

پیشتر هیات منصفه دادگاهی در آریزونا، آقای علوی را به جرم دسترسی غیرقانونی به یک رایانه برای بهره گیری از نرم افزارهای آموزشی آن مقصر شناخته بود.

'کار او خطرناک نبود'

دادستان ها در زمان محاکمه آقای علوی که خرداد ماه امسال انجام شد، گفته بودند که او در سال ۲۰۰۶ با نقض قوانین آمریکا یک رایانه همراه را که حاوی نرم افزارهای آموزشی و طرح های صنعتی بوده، با خود به ایران برده است.

با این حال مسئولان نیروگاه اتمی "پالو ورده" گفته بودند که اطلاعاتی که آقای علوی با خود به ایران برده بود، هیچ گونه خطر امنیتی متوجه آمریکا نکرده است.

دادستان های آمریکا در هنگام محاکمه محمدرضا علوی گفته بودند که او وقتی این رایانه را با خود به ایران برد و از کدهای ویژه برای استفاده از آن استفاده کرد، می دانست در حال نقض قوانین فدرال آمریکا است.

به گفته آنها، آقای علوی سعی داشته با استفاده از این نرم افزارها در صنایع هسته ای ایران مشغول به کار شود.

وکیل مدافع آقای علوی در دفاع از موکلش گفته بود که او از تحریم های تجاری ایران آگاه نبوده و فقط به این خاطر از این نرم افزارها در ایران استفاده کرده که به سابقه ۱۷ ساله کاری خود در پالو ورده افتخار می کرده و می خواسته آن را به خانواده اش نشان دهد.

آقای علوی سال گذشته میلادی پس از این که برای شرکت در جشن تولد پسرش به لس آنجلس برگشت، بازداشت شد.

محکومیت آقای علوی به جرم انتقال یک نرم افزار رایانه ای نیروگاه اتمی آمریکا به ایران در شرایطی صورت می گیرد که کشور های غربی به ویژه آمریکا، در باره ماهیت برنامه های اتمی ایران به این کشور سوء ظن دارند و از ایران خواسته اند برای اطمینان جامعه جهانی، برنامه غنی سازی اورانیوم خود را معلق کند.

ایران این خواسته را رد می کند و می گوید که برنامه های اتمی اش مصارف نظامی ندارد و صلح آمیز است.

BBC PERSIAN.com

انتقاد آیت الله خامنه ای از نشست مشترک اعراب و گروه ۵+۱

آیت الله علی خامنه ای، رهبر جمهوری اسلامی، از برگزاری نشست مشترک کشورهای عضو گروه موسوم به ۵+۱ و شش کشور عربی که برای بررسی پرونده اتمی ایران برگزار شد، انتقاد کرده و گفته است: "این حداکثر کاری است که دشمن می تواند بکند."

آقای خامنه ای، چهارشنبه بیست و هفتم آذر، برگزاری این جلسه را "تلاش بیگانگان برای وادار کردن سران برخی دولتهای عربی به مقابله با حقوق هسته ای و دیگر خواستههای ملت ایران" توصیف کرده است.

رهبر ایران گفته است: آن دولتها [دولت های عربی] هم ملاحظه کاری های خود را دارند و آماده نیستند در مسئله مقابله با ایران، خود را یکجا در اختیار آمریکا و صهیونیستها قرار دهند.

پیش از این، دفتر نمایندگی ایران در سازمان ملل متحد نیز نسبت به این نشست واکنش نشان داد و آن را جلسه ای "غیر ضروری و نامربوط که ارتباطی با امنیت منطقه ندارد" توصیف کرد.

دفتر نمایندگی ایران در سازمان ملل متحد، اواخر روز بیست و ششم آذر، ساعاتی پس از برگزاری این نشست، با انتشار بیانیه ای بار دیگر برنامه اتمی این کشور را صلح آمیز خواند و اعلام کرد این برنامه صلح آمیز باقی خواهد ماند و هیچ گونه تهدیدی علیه صلح و امنیت منطقه ای و بین المللی نیست.

بیانیه رسمی ایران می گوید که اگر کشورهای منطقه خلیج فارس از چیزی نگران باشند، آن چیز مطمئنا دخالت های آمریکا در منطقه و تلاش آن برای ایجاد اختلاف در خاورمیانه است.

گروه ۵+۱ شامل پنج کشور عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل (آمریکا، بریتانیا، فرانسه، چین و روسیه به همراه آلمان و سه عضو شورای همکاری خلیج فارس (عربستان سعودی، کویت، امارات متحده عربی) به همراه عراق، مصر و اردن سه شنبه بیست و ششم آذر با تشکیل جلسه ای درباره برنامه اتمی ایران تبادل نظر کردند.

کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه آمریکا، پس از برگزاری این نشست اعلام کرد که شرکت کنندگان در این جلسه از سیاست های هسته ای ایران و بلندپروازی های منطقه ای این کشور ابراز نگرانی کردند.

به گفته خانم رایس، کشورهای شرکت کننده در این نشست، از تلاش های شورای امنیت سازمان ملل، گروه پنج به علاوه یک و آژانس بین

المللی انرژی اتمی در باره ایران حمایت کردند. این نخستین باری است که عراق و دیگر کشورهای همسایه ایران در منطقه خلیج فارس و سه کشور دیگر عربی با گروه ۵+۱ درباره برنامه های اتمی ایران جلسه مشترک برگزار می کنند. یک ماه پیش از این نمایندگانی از چند کشور عربی در نشستی غیر رسمی در شرم الشیخ مصر درباره برنامه اتمی ایران گفت و گو کرده بودند. شورای امنیت سازمان ملل متحد تاکنون ۵ قطعنامه درباره ایران صادر کرده و با اعمال تحریم های بین المللی، از این کشور خواسته تا برنامه غنی سازی اورانیوم اش را متوقف کند. ایران این قطعنامه ها را "غیر قانونی" خوانده و ضمن رد آن اعلام کرده که برنامه غنی سازی اورانیوم را که صلح آمیز توصیف می کند، با افزایش دستگاه های سانتریفوژ ادامه خواهد داد.

«اعراب نگران برنامه هسته یی ایران اند»

کاندولیزا رایس وزیر خارجه آمریکا می گوید: کشورهای عربی که از برنامه هسته یی جمهوری اسلامی نگران اند، خواستار تشکیل جلساتی منظم با گروه ۵+۱ (شش قدرت جهانی که می کوشند تهران را به تعلیق این برنامه ترغیب کنند) شده اند. خانم رایس این گفته را، شب گذشته، سه شنبه شب، در پی دیدار پشت درهای بسته ی نمایندگان بلندپایه شش قدرت بزرگ جهانی، آلمان، آمریکا، بریتانیا، چین، روسیه، فرانسه و فرستادگانی از اردن، امارات متحده عربی، بحرین، عراق، عربستان سعودی، کویت و مصر در نیویورک، با خبرنگاران در میان گذاشت. در این جلسه، درباره اهداف سیاسی، یا تشدید تحریم و مجازات جمهوری اسلامی به حکم شورای امنیت سازمان ملل، گفت و گویی نشد.

پیکر ارحام صدر به خاک سپرده شد

پیکر رضا ارحام صدر، کمترین نامدار ایرانی، معروف به «شکرپاره اصفهان»، در قطعه «نام آوران» در «باغ رضوان» اصفهان به خاک سپرده شد. رضا ارحام صدر که هنرنمایش در نمایشنامه هایی مانند «مست»، «وادنگ»، «خروس بی محل» و در فیلم هایی مانند «شب نشینی در جهنم»، «علی واکسی»، و «ستاره یی چشمک زد» از یادها نخواهد رفت، بعد از ظهر روز ۲۴ آذرماه در خانه خود در اصفهان، در سن ۸۵ سالگی دیده از جهان فرو بست. در مراسم تشییع جنازه «شکرپاره اصفهان» همشهری، یار و همکار دیرینش، نصرت الله وحدت، و نیز ناصر ملک مطیعی هنرپیشه نامدار، علیرضا افتخاری، آوازخوان، و بسیاری از دیگر چهره های بلندآوازه هنر در ایران حضور داشتند. روانشاد ارحام صدر آرزو داشت که روی صحنه تئاتر و در برابر تماشاگران دیده بر جهان فرو بندد اما بیماری و کهولت سن در آخرین سال های عمر، او را از دستیابی به این آرزو محروم کرد.

کمیته گزارشگران حقوق بشر

نگرانی خانواده مهندس عبدالله عباسی جوان نسبت به وضعیت نا روشن وی

مهندس عبدالله عباسی جوان، استاد معماری دانشگاه شهیدرجایی تهران که روز پنجشنبه ۲۳ آبان ۸۷ در جریان مراسم بزرگداشت ستارخان در شهر ری بازداشت شده بود، پس از گذشت ۳۴ روز، همچنان در وضعیت نامعلومی به سر می برد و به گفته فعالانی که اخیرا از زندان آزاد شده اند، وی از ۴ روز پیش دست به اعتصاب غذا زده است. عبدالله عباسی جوان برادر این فعال، صبح روز دوشنبه ۲۵ آذر ۸۷ جهت پیگیری وضعیت وی و حسین حسینی به شعبه ۲۰ دادسرای امنیت تهران مراجعه کرد و ضمن درخواست ملاقات حضوری، خواهان اطلاع از وضعیت نامعلوم برادر و خواهرزاده اش شد، با این حال کارکنان این مرجع قضایی منکر بازداشت نامبردگان در بازداشتگاه اداره اطلاعات تهران شدند. به گفته فیروز یوسفی و سیروس حسین نژاد که به تازگی از بند ۲۰۹ زندان اوین آزاد شده اند، عبدالله عباسی جوان و حسین حسینی در بند ۲۰۹ نگهداری می شوند. علاوه بر این، عباسی جوان پیش تر طی تماسی چند ثانیه ای با منزل، خبر از بازداشت خود در بازداشتگاه ۲۰۹ زندان اوین داده بود. از طرفی مامورین وزارت اطلاعات در طی ۳ تماس تلفنی با یدالله عباسی جوان، وی را از پیگیری وضعیت برادر و خواهرزاده اش منع نموده اند و او را تهدید کرده اند که پیگیریهای وی، منجر به بدتر شدن شرایط آن دو خواهد شد. در پی انتشار خبر اعتصاب غذای مهندس عباسی جوان هم اکنون نگرانی ها نسبت به وضعیت سلامتی او در زندان افزایش یافته است.

مدرسه فمینیستی

بیانیه سازمان حقوق بشر اول در مورد جلوگیری از سفر نسرین ستوده، عشاء مومنی و دیگر مدافعان حقوق بشر

سازمان حقوق بشر اول طی اطلاعیه نسبت به ممنوع الخروج شدن نسرین ستوده، از وکلای کمپین یک میلیون امضاء و از مدافعان حقوق بشر در ایران اعتراض کرد. در این بیانیه آمده است: «مورد ستوده تنها مورد نیست. حداقل ۴ تن دیگر از فعالان جنبش حقوقی زنان همین تجربه را داشته اند: پروین اردلان، منصوره شجاعی، طلعت تقی نیا و سوسن طهماسبی. همچنین عشاء مومنی عضو کمپین یک میلیون امضاء از آن جایی که پاسپورت او را وزارت اطلاعات ضبط کرده است، هنوز نمی تواند کشور را ترک کند». در این بیانیه آمده است که دولت ایران باید به حق همه افراد و به ویژه مدافعان حقوق بشر در ایران برای مسافرت و شرکت در میتینگ ها و ملاقات با همکاران شان در سراسر جهان که مانند آنان از حقوق بشر در سطح بین المللی دفاع می کنند، احترام بگذارد.

این بیانیه را می‌توانید در آدرس زیر مشاهده فرمایید:

<http://action.humanrightsfirst.org/campaign/Nasrin>

پیش از این نیز بر اساس گزارش سایت کمپین در کالیفرنیا، استاد راهنمای عشا مومنی، پروفیسور ملیسا وال درخواست خود را مبنی بر اجازه برگشت عشا مومنی به دانشگاه ایالتی کالیفرنیا، نرتریج از دولت ایران اعلام داشت. در این بیانیه آمده است: «امروز ۸ دسامبر است، و ما پس از گذران ۲ ماه طولانی، همچنان منتظر برگشت عشا به ایالات متحده و بازگشت او به تحصیلات دانشگاهی اش هستیم. هفته‌های گذشته همراه با ابهام بوده است. در اولین مرحله عشا اجازه خروج نداشت پس از آن، مقامات ایرانی اعلام داشتند که او آزاد است به ایالات متحده برگردد اما آنها گذرنامه او را به وی برنگرداندند. آشکار است که با این تفصیل او نمیتواند از کشور خارج شود. مساله اینجاست که این باعث چند ماه عقب افتادن او از تحصیلش شده است. عشا هیچ کدام از کارهای که برای پایان نامه خود باید ارائه می‌دهد است را به دلیل توقیف ویدئو هایش، تحویل نداده است. او در حال حاضر چندین ماه از کارهای آکادمیک خود عقب مانده است، و مهلت درخواست فارغ تحصیلی بزودی تمام خواهد شد. من و سایر اساتید خواستار لغو ممنوعیت سفر او از مقامات ایرانی، و خواهان پس دادن گذرنامه او و اجازه برگشت او به کالیفرنیا به موقع برای نام نویسی در ترم بهار دانشگاه هستیم».

فرهاد رهبر: تنها ۱۰ درصد پژوهشهای کشور هدفمند اجرا می‌شوند

خبرنامه امیرکیبر: فرهاد رهبر رئیس دانشگاه تهران در مراسم افتتاحیه نمایشگاه و جشنواره پژوهش مشترک دو دانشگاه تهران و علوم پزشکی تهران در تالار علامه امینی با اشاره به تحقیقی که در مورد میزان هدفمندی تحقیقات در کشور انجام شده گفت: بخش قابل توجهی از بودجه صرف پژوهشهای تکراری، غیر ضروری و بیهوده می‌شود و بسیاری از پژوهشها برای خاک خوردن در کشوی کارشناسان انجام می‌شود. و این در حالی است که بخش قابل توجهی از بودجه پژوهشی کشور را دستگاههای اجرایی صرف می‌کنند. وی با ابراز تاسف از اینکه پژوهشگری در دستگاه های اجرایی به شغل بدل شده، اظهار داشت: پژوهشگری شغل نیست زیرا پژوهش ساعت نمی‌شناسد.

رئیس دانشگاه تهران گفت: اگر فرصت را از دست دهیم از قطار علمی دنیا جا می‌مانیم و جا ماندن جایز نیست. برای کنار هم قرار گرفتن این مسئله نیازمند همکاری بین رشته ای هستیم تا بتوانیم نیازهای جامعه را رفع کنیم. گروه های آموزشی باید روابط صمیمانه ای باهم داشته باشند و ارتباط صنعت با دانشگاه تنها با وجود یک استاد شکل نمی‌گیرد اما باید بدانیم که از درون پژوهش بین رشته ای آموزش بین رشته ای استخراج می‌شود. وی اظهار داشت: برای پیشرفت علم و دانش نیاز به علم ملی داریم و عزم ملی با فرهنگ تولید علم و تفکر ایجاد می‌شود.

احضار ۹ دانشجوی دیگر دانشگاه شیراز به کمیته انضباطی و افزایش شمار احضار شدگان به ۱۶ نفر

خبرنامه امیرکیبر: دیروز سه شنبه، ۲۶ آذر، ۹ دانشجوی دیگر به نام های سعید خسروآبادی، لقمان قدیری، آرمن برزش، مجتبی شیخیان، عنایت تقوی، آما رنجبر، افشین هوشنگ، اکبر حسن پور و عبدالله داوودیان به کمیته انضباطی دانشگاه شیراز احضار شدند. با احضار این دانشجویان به کمیته انضباطی، تعداد دانشجویانی که ظرف چند روز اخیر و در پی برگزاری مراسم گرامیداشت روز دانشجو به کمیته انضباطی دانشگاه احضار شدند به ۱۶ نفر رسید. پیش از این نیز در روزهای گذشته، آرش روستایی، سعید خلعتبری، حمدالله نامجو، احمد کهنسال، هادی الم لی، کاظم رضایی و عبدالجلیل رضایی به کمیته انضباطی دانشگاه احضار شده بودند.

به گزارش خبرنامه امیرکیبر این احضار ها در پی برگزاری دو گردهمایی در روزهای ۱۶ و ۱۸ آذر در دانشگاه شیراز انجام گرفته است. در گردهمایی روز ۱۶ آذر، دانشجویان دانشگاه شیراز با انجام حرکتی نمادین و زدن ماسک هایی به نشانه جو خفقان آمیز حاکم بر دانشگاه و جامعه و با در دست داشتن پلاکاردهایی، به برگزاری مراسم دولتی روز دانشجو توسط نهادها و تشکل های وابسته به حاکمیت در این دانشگاه و سایر دانشگاه های کشور و تلاش قدرت در راستای مصادره روز دانشجو اعتراض کردند. در تجمع روز ۱۸ آذر نیز که با تریبون آزاد با عنوان «آزادی دانشگاه، آزادی جامعه» همراه بود، دانشجویان دانشگاه شیراز با بودن تپه‌های حراست دانشگاه و اعمال فشارها و حتی ضرب و شتم دانشجویان توسط نیروهای حراست، گردهمایی باشکوه و بزرگی در گرامیداشت روز دانشجو برگزار کردند که در این گردهمایی از سوی شماری از دانشجویان انتقاداتی به سران نظام انجام گرفت.

پس از برگزاری پیروزمندانه این برنامه، تشکل های وابسته به حاکمیت همچون بسیج، جامعه اسلامی، انجمن اسلامی مستقل، هیات محبین و ... که از این اقدام دانشجویان به شدت خشمگین و عصبانی بودند با شایعه پراکنی و دروغ آفرینی به بهانه توهین به شهدا و مقدسات و با حمایت آشکار مسئولان دانشگاه و نهادهای بیرون از دانشگاه، اقدام به پخش گسترده بیانیه ها و نشریات تهدید آمیز و سرشار از توهین علیه دانشجویان شرکت کننده در گردهمایی کردند و همچنین با برگزاری اعتکاف سیاسی در راستای انجام سناریوی برخورد با دانشجویان دانشگاه شیراز کوشش کردند، این احضارها در راستای تکمیل این سناریو انجام می‌گیرد و احتمال می‌رود در روزهای آینده شمار احضار شدگان افزایش یابد.

به گزارش خبرنامه امیرکیبر همچنین در روزهای اخیر نشریه دانشجویی ((ورشرنگ)) از سوی دانشجویان منتقد دانشگاه شیراز در مقابل شایعه پراکنی ها و دروغ پردازی های عناصر وابسته به حکومت منتشر شد. مقاله زیر نیز با عنوان «نامه ای از طرف یک برادر شهید» در مقابل پاره گویی های حامیان سرکوب در مورد توهین به شهدا در این نشریه چاپ شد:

«به نام خدا

مادرم همیشه از او می‌گفت، پدرم تا بود از او می‌گفت، من بعد از او به دنیا آمده بودم، و همین باعث شده بود که در خانواده خیلی عزیز باشم. آری برادرم، او اولین مرگ بر شاه را در منطقه ی ما نوشته بود برای این کار مجبور شده بود چند روزی از دست ماموران رژیم فرار کند. مومنی تعریف می‌کرد: فضا کاملاً بسته بود کسی حتی جرأت نمی‌کرد اسم شاه را بر زبان بیاورد ولی او رفت و سکوت سنگین حاکم را با نوشتن مرگ بر شاه شکست، برای همه عجیب بود که چه کسی جرأت کرده این جمله ها را بر دیوار شهر بنویسد. شهر ما خیلی بزرگ نبود ولی به یکی از شهرهای فعال در منطقه تبدیل شده بود حساسیت ویژه ای را ایجاد کرده بود. خلاصه به هر نحو که شد برادرم از چنگال رژیم شاهنشاهی نجات پیدا کرد و او تا پیروزی انقلاب فعالیت کرد. بعد از انقلاب درس خواند تا اینکه جنگ شد و او رفت و در سال

۱۳۶۱ شهید شد. کمتر از بیست سال داشت. اما من امروز بیست و دو سال سن دارم. گرچه او را هیچ وقت ندیدم ولی هر وقت به مزار شهدا می روم کلی با او حرف می زنم. مبارزاتش را در ذهن خودم مرور می کنم. مرور می کنم شهامتش در مبارزه برای آزادی کشورش را. و همیشه با او عهد می بندم که به امید خدا راهش را ادامه خواهم داد تا دیگر کسی مثل شاه پیدا نشود که کسی جرات نکند درباره ی او حرفی بزند. نامش امیر بود. رفت و شهید شد تا دیگر هیچ دیکتاتوری نباشد. تا دیگر هیچ کس به خاطر نژادش برتر نباشد رفت و شهید شد تا اینکه دیگر هیچ کس به خاطر عقیده اش از امتیاز ویژه برخوردار نشود و رفت تا دیگر هیچ کس به خاطر عقیده اش مورد ظلم و ستم واقع نشود. رفت تا امروز برادرش را در دانشگاه به جرم نوشتن نشریه تعلیق نکنند. و رفت تا دیروز به برادرش نگویند “ که مگر تو هم شعور فهمیدن داری تو به چه حقی این حرف ها را زدی ” و اما نامه من به عنوان برادر شهید به مسئولان نظام ..

از شما می پرسم ای مسئولانی که شهید و شهدا را به خدمت گرفته اید تا اینکه ظلم و ستم خود را پشت چهره ی مقدس شهید پنهان کنید. چه کسی به برادر من توهین کرده است؟! آیا آنانی که امروز هم مثل دیروز در صف اول آزادی مبارزه می کنند. یا آنانی که از شهید فقط نام آن را می شناسند. آنانی که به ظاهر شهید را گرامی می دارند ولی خودشان نمود کسانی هستند که شهید برای نبودن آنها جنگید. آنانی که ظلم و ستم می کنند و هر وقت کسی برای مبارزه بر خیزد فوراً شهید را سپر خود قرار می دهند. نه به خدا قسم که برادر من شهید نشد تا امروز به ظاهر یادش گرامی داشته شود. برادر من جنگید و شهید شد تا اهداف مقدسش برای آزادی و ریشه کردن ظلم و ستم محقق شود. ای مسئولانی که امروز فریاد کنان از شهید حرف می زنید و خود مصداق کسانی هستید که اهداف شهید را پایمال می کنند. از شما می پرسم. آیا امروز دیگر مثل شاه وجود ندارد؟! آیا امروز کسی وجود ندارد که بردن نامش (چون شاه) در خفا هم لرزه بر اندام می افکند که مبدا کسی شنیده باشد. و گزارش دهد. از شما می پرسم چه کسی به شهید توهین کرده آنانی که از روی جهل به شهید دشنام می دهند یا آنانی که ظلم می کنند و از عمد شهید را سپر ظلم قرار می دهند. آیا توهین به شهید این نیست که مردم را تنگنای شدید اقتصادی قرار دهیم تا اینکه دیگر به هیچ جز نان شبشان نتوانند فکر کنند. ای مسئولین سختم را خوب بشنوید: بدانید که اگر از روزی از کنار خیابان رد شوم و ببینم کسی به شهید فحش می دهد و بدنامی می کند هرگز دست خود را برای زدنش بلند نمی کنم. بلکه او را در اغوش خواهم کشید و می روم و با کسی مبارزه می کنم که به او ظلم کرده و باعث شده این شخص از شهید بدنامی کند چرا که هدف را والاتر از ظاهر می دانم. بدانید که یقین می دانم که اهداف برادرم هرگز محقق نشده و من نیز چون برادرم در راه خدا برای مبارزه با ظلم و ستم مبارزه خواهم کرد و تا ریشه کن شدن ظلم از پای نخواهم نشست. و از برادرم یاد گرفته ام که جز از خدا از هیچ کس نترسم. هر چند می دانم که شاید مادرم مجبور باشد بار دیگر غم ....

امیر خونت ریخته شد تا آزادی را به مردم کشورت تقدیم کنی اما دریغ که رفتی و هرگز مردم این دیار رنگ آزادی را ندیده اند.“

فعالان حقوق بشر در ایران

دیدار شورای دفاع از حق تحصیل با فعالان سیاسی و مدنی

جمعی از دانشجویان اخراجی، ستاره دارو تعلیقی به نمایندگی از شورای دفاع از حق تحصیل ملاقاتی را با فعالان مدنی و سیاسی راس ساعت ۴ روز گذشته در منزل یکی از فعالان حقوق بشر با هدف بررسی مشکلات پیش روی این شورا و ارایه راهکارهای مناسب برای پیشبرد اهداف شورا برگزار کردند.

طبق اعلام قبلی شورا، دکتر محمد ملکی سخنان نشست روز گذشته بود. وی ابتدا با اشاره با سوابق مبارزاتی اش در جنبش دانشجویی گفت: از سال ۱۳۳۵ که وارد دانشگاه شدم، هیچگاه ارتباطم را با دانشجویان قطع نکردم. بعد از انقلاب در حالی که ۵۰ سال سن داشتم ۲ بار به زندان محکوم شدم و تا این لحظه هر آنچه که بر سر من آماده است وظیفه خود میدانم که در خدمت شما باشم، چون دانشگاهی هستم. الان هم به شما توصیه می کنم که یا وارد این صحنه نشوید یا پذیرای همه ی هزینه ها باشید. این فعال سیاسی نقش روشنفکران دهه ی ۵۰ را در بوجود آمدن شرایط حال حاضر اساسی بیان کرد و گفت: قبل از انقلاب دانشجویان پیش قراولان جامعه ما بودند. یادم می آید در آن زمان دکتر فرهاد رو در روی شاه ایستاد و گفت تا یک دانشجو در بازداشت است دانشگاه هم تعطیل است و شاه پذیرفت. چون دکتر فرهاد از بطن جامعه و منتخب دانشجویان بود. اما ما روشنفکران بودیم که عرصه را برای جولان عده ای که هم اکنون سردمداران سرکوب شما هستند باز کردیم. پس مراقب باشید از جنبش شما سوء استفاده نگردد و خود را با سایر جنبش های ملت ایران همگام بدانید. با کارگران، معلمان، روزنامه نگاران، بانوان و همه اقشار مردم همصدا شوید.

در ادامه این جلسه آقای کیوان صمیمی و همچنین نمایندگان دانشجویان محروم از تحصیل به بیان دیدگاه های خود پرداختند. مهدیه گلرو و صادق شجاعی دانشجویان محروم از تحصیل دانشگاه علامه با تاکید با خواسته های این شورا گفتند: درست است که ما مدافعان حق تحصیل هستیم، اما خواهش های ما فرا تر از این حق است. ما حقوق دیگری همچون برقراری دموکراسی، آزادی، برگزاری انتخابات آزاد و ... داریم که آنها را هم مطالبه می کنیم.

ضیا نبوی دانشجوی ستاره دار دانشگاه صنعتی بابل نیز با تشریح اهداف نشست های شورا گفت: در آینده با منسجم تر شدن تشکیلاتمان سعی می کنیم دایره فعالیت های این نهاد نو پا را گسترده تر کرده و با برنامه های مشخص به سوی عملی تر شدن اهدافمان گام بر میداریم.

همچنین در جلسه روز گذشته تعدادی از دانشجویان بهایی به نمایندگی از این طیف در جلسه حضور داشتند که پرهام اقدسی و آرمین لطفی گزارشی از برخورد هایی که از ساله ۵۷ تا به الان با دانشجویان بهایی میشد را به اطلاع حاضرین رساندند.

ابوالفضل عابدینی و میلاد ابراهیمیان نیز به نمایندگی از مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران حضور داشتند که عابدینی با اشاره به صحبت های دکتر ملکی خاطر نشان کرد: خیزش جنبش دانشجویی امروز ایران در چه راستایی هست؟ آیا در راستایی است که پیش قراولان جامعه دیروز را که دکتر ملکی از آن یاد کردند را به سمتی ببریم که امروز به خاطر داشتن عقیده ای خاص و یا کوچکترین اعتراضی شدیدترین برخوردها با آن می شود. آیا وقت آن نرسیده که جنبش دانشجویی ما بداند در کجای تاریخ ایستاده و خیزشش به کدام سو می رود. ابراهیمیان نیز گفت: مجموعه فعالان حقوق بشر هر آنچه که در توان دارد را برای عملی شدن اهداف این نهاد به کار خواهد گرفت.

چرا ایران در نشست بازسازی افغانستان شرکت نکرد؟

در اعتراض به اظهارات رئیس‌جمهور فرانسه در مورد احمدی‌نژاد، ایران در اجلاس بازسازی افغانستان در پاریس شرکت نکرد. دکتر فریدون خاوند تحلیلگر مقیم فرانسه اما علت‌های دیگری را برای عدم شرکت ایران در این اجلاس عنوان می‌کند. نیکولا سارکوزی رئیس‌جمهور فرانسه یک هفته پیش در یک سخنرانی در کاخ الیزه پاریس گفت: «نمی‌دانم چگونه مردمی فرهیخته، آزاده و با فرهنگ مثل ملت ایران که یکی از باستانی‌ترین ملل و دارای یکی از تمدن‌های قدیمی جهان است، باید امروز چنان گرفتار شوربختی شوند که برخی از رهبران کنونی این کشور نماینده آنان باشند».

وی همچنین اظهار داشت که رئیس‌جمهور ایران نماینده مردم این کشور نیست. سارکوزی همچنین گفت که نمی‌تواند دست کسی را که خواستار محو اسرائیل است، بفشارد.

در واکنش به این سخنان، وزارت امور خارجه ایران اعلام کرد که از شرکت در اجلاس بازسازی افغانستان در پاریس خودداری می‌کند. محمود احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهوری اسلامی ایران نیز در جمع مردم اهواز به سخنان سارکوزی واکنش نشان داد و گفت: «هرکس می‌خواهد با ملت ایران گفت و گو کند بداند ملت ایران هیچگاه رژیم صهیونیستی را به رسمیت نخواهد شناخت و همه بدانند ملت ایران با کسانی مذاکره می‌کند که خواهان محو جنایت، تجاوزگری و اشغالگری و اندیشه و اساس صهیونیسم از جهان هستند».

دکتر فریدون خاوند تحلیلگر سیاسی مقیم پاریس به اخبار منتشرشده در مطبوعات فرانسه اشاره می‌کند و می‌گوید دلیل ایران برای شرکت نکردن در اجلاس پاریس، چیزی فراتر از جدال لفظی سارکوزی و احمدی‌نژاد بوده است.

دوچهره‌ها: آقای خاوند، اظهار نظر آقای سارکوزی رییس جمهور فرانسه را که گفته است آقای احمدی‌نژاد نماینده‌ی ملت نیستند چطور ارزیابی می‌کنید؟ آیا آن جور که ایران گفته است این را یک بی‌زاکتی سیاسی قلمداد می‌کنید یا یک اظهار نظر شخصی؟

دکتر فریدون خاوند: آقای سارکوزی از همان موقع که وزیر کشور فرانسه بود و هنوز به ریاست جمهوری فرانسه نرسیده بود، در مقابل جمهوری اسلامی روش سرسختانه‌ی داشت. روشی سرسختانه‌تر از رییس جمهور آن زمان فرانسه که ژاک شیراک بود و به همین علت گاهی هم در درون دولت فرانسه از این نظر مورد انتقاد قرار می‌گرفت. آقای سارکوزی برخلاف سنت جمهوری پنجم فرانسه که مبتنی‌ست بر رابطه‌ی نزدیک با کشورهای مسلمان خاورمیانه و در واقع حفظ تعادل در قبال اعراب و اسرائیل، بیشتر سیاست متمایل به اسرائیل دارد و این برای نخستین‌بار است که در تاریخ جمهوری فرانسه اتفاق می‌افتد و به همین علت است که روابطش در مجموع با جمهوری اسلامی و نیروهای ضد اسرائیلی منطقه، طبعاً چندان خوب نیست.

همانطور که در جریان هستی‌آقای احمدی‌نژاد هم یکسری صحبت‌هایی را در پاسخ ایشان گفته‌اند، از جمله او را به فرعون تشبیه کرده. فکر می‌کنید این مجادله‌ی لفظی می‌تواند روابط ایران و فرانسه را از آنچه هست سردتر کند؟

این به احتمال زیاد بر سطح روابط سیاسی و به‌خصوص روابط اقتصادی میان دو کشور که تا اندازه‌ی بی‌هم‌پی چند سال گذشته سرد شده است، تأثیر دارد. البته محافلی هستند در میان رهبران و مدیران بزرگ اقتصادی فرانسه که از این مجادله به‌هیچ‌وجه خوشحال نیستند، از جمله غول عظیم نفتی فرانسوی به‌نام توتال که می‌داند در ایران ذخایر عظیم گاز و نفت وجود دارد و بنابراین خواستار حفظ حضور در ایران است، ولو این که در حال حاضر فعالیت‌چشمگیری نداشته باشد. ولی مایل است برای زمانی که احتمالاً شرایط مناسب‌تری برای تأمین منافع نفتی و گازی فرانسه در ایران به وجود بیاید، حاضر باشد. بنابراین توتال به‌هیچ‌وجه با این وضعیت روی موافق ندارد، همین‌طور بعضی از بخش‌های صنعتی فرانسه مثل صنعت اتومبیل‌سازی فرانسه که در حال حاضر در وضعیت دشواری هستند، طبعاً مایل نیستند که روابط میان پاریس و تهران از این چیزی که هست بدتر بشود. ولی به نظر می‌رسد که هم آقای سارکوزی و هم آقای برنارد کوشنر وزیر امور خارجه فرانسه بیشتر به یک منش و روش سرسختانه در قبال تهران متمایل شده‌اند.

واکنش دولت‌مردان فرانسه در مقابل عدم شرکت ایران در کنفرانس پاریس چه بود؟

در پاریس شایع است که دولت فرانسه اصرار دارد به این که دولت افغانستان مذاکراتی را به صورت آشکار و پنهان با طالبان آغاز کند. درستی یا نادرستی این شایعات را من نمی‌دانم. این نظر هم وجود دارد که در محافل وزارت خارجه‌ی فرانسه معتقدند که آرام‌سازی افغانستان به همکاری با طالبان نیاز دارد. می‌گویند که این روش، یعنی فراهم‌آوردن زمینه‌ی بازگشت طالبان به صحنه‌ی سیاسی افغانستان، با مخالفت سرسختانه‌ی جمهوری اسلامی روبه‌روست و یکی از دلایل عدم شرکت آقای متکی در نشست پاریس هم همین مسئله بوده است.

و این جدال‌های لفظی و به‌دنبال آن شرکت نکردن ایران در اجلاس پاریس چه بازتابی در رسانه‌های فرانسه داشت؟

در مجموع رسانه‌های فرانسه بر این مسئله تأکید کرده‌اند، و این مسئله را بزرگ کرده‌اند که آقای متکی تا دقایق آخر، حضور یا عدم حضورش در نشست پاریس مشخص نبود و خودشان می‌پرسند چه عاملی باعث شد که به‌رحال آقای متکی تصمیم بگیرد که اصولاً به پاریس نیاید. این مسئله را هم رسانه‌های فرانسه از این نظر بیشتر بررسی می‌کنند که می‌گویند آیا می‌توان مسایل افغانستان را بدون همکاری موثر ایران حل کرد؟ به‌رحال حل مسایل افغانستان بدون مشارکت تهران طبعاً دشوارتر خواهد بود.

مصاحبه‌گر: میترا شجاعی

تنها مطالب و مقالاتی که با نام جبهه ملی ایران - اروپا درج میشود نظرات گردانندگان سایت میباشد .